

Tiistai 30.7.

TÄPLÄKE

ISRAELILAISET YOAV, ALMA JA SHIRA VIIHTYVÄT ILVEKSELLÄ

Ilvekselle on saapunut partiolaisia myös ulkomailta. Täpläke kävi haastattelemassa muutamaa leiriläistä, Yoavia, Almaa ja Shiraa, jotka tulevat kaukaa Israelista saakka. Selvitimme esimerkiksi, mitä he ajattelevat Ilveksestä ja miten he toimivat omilla leireillään Israelissa.

"On ollut erittäin mukavaa, kivaa kun saa kulkea vapaasti. Meillä säännöt ovat tiukemmat," kaikki kolme kertovat yksimielisesti.

Eroavaisuuksia Ilveksen ja heidän omien leiriensä välillä on runsaasti. Ruoasta he esimerkiksi kertovat, että heidän vanhempansa tulevat leireille laittamaan heille ruokaa, koska leireiltä on vain noin puolen tunnin matka kotiin. Leiriruoka on heistä täällä hyvää, vaikka he kertovatkin, etteivät paljoakaan pidä puurosta. "Emme ole tottuneet," he perustelevat.

Myös kaipuuta omien leirien juttuihin ilmenee. "Meillä on sellainen juttu, että kokoonnumme kaikki yhteen laulamaan, huutamaan ja kannustamaan niin lujaa ja hyvin kuin pystymme. Kaipaamme sitä."

Vaikka meille suomalaisille leiri vaikuttaa ehkä pelkältä hälinältä, israelilaiset pitävät leiriä kivan rauhallisena ja hiljaisena. "On kivaa puhua, kun ei tarvitse huutaa," Yoav selittää.

Israelilaiset eivät osallistuneet leirillä pidettyyn hartauteen, ja he kertovat, että heidän leireillään samankaltaisiin tapahtumiin osallistuminen on vapaaehtoista, mutta muuta ohjelmaa ei järjestetä.

Yoav oli kavereineen myös käynyt elämänsä ensimmäistä kertaa saunassa. Palaute oli positiivista.

soon tullessa kannattaa ladata valmiiksi kännykkään Ilves19VR-appi, sillä sitä tarvitaan tulevaisuuslasien kanssa seikkaillessa. Ei muuta kuin VR-lasit päähän ja kohti tulevaisuusseikkailua.

Entä miltä tuntuu koodata keskellä metsää ilman lähelläkään olevaa tietotekniikkaa? Leiriläiset pääsevät Horizontissa ohjelmoimaan toinen toisiaan. Ilves-ohjelmointikielellä askelia tuli ottaa eteen ja taakse – oikealle ja vasemmalle. Toimittajalle tämän kaltainen teknologia on kuin hyppy tuntemattomaan – etenkin kun ympäristö on keskellä eloisaa leirialuetta ja luontoa.

KUVA Aino Talonen

KEPPARIKISA KIINNOSTI KAIKENIKÄISIÄ

Perheleiri Nanossa kisattiin maanantaina keppihevosaursastuksessa.

Erilaisista esteistä koostuvalle radalle lähti kilvoittelemaan kymmenkunta pientä nanolaista. Yhdessä suoritettujen esittäytymiskierroksen jälkeen ratsukot pääsivät radalle yksitellen. Radalla nähtiin toinen toistaan upeampia ratsuja ja kilpailusuorituksia ja yleisö kannusti ratsukoita villisti. Maaliin tultuaan jokainen ratsastaja sai hienosta suorituksestaan diplomin. Kaikkien Nanon omien ratsukoiden käytyä radalla, sai yleisö hakea kepparitallista itselleen ratsun ja kirmata radalle. Myös yleisön edustajat tekivät näyttäviä suorituksia ja kannustus oli sen mukaista. Perheleirissä uumoiltiin myös, että keppariradalle saattaa riittää innokkaita ratsukoita vielä illan hämärtyessäkin...

KUVA Anna Parkkomäki

BIIPII-LAAKSOSSA SEURATAAN PARTION PERUSTAJAN JALANJÄLKIÄ

Biipii-laakso on yksi Ilveksen neljästä ohjelmalaaksosta. Nimensä se on saanut partion perustajalta, Robert Baden-Powellilta – eli tuttavallisesti B-P:ltä. Laakson toiminta perustuukin B-P:n partiolle asettamiin arvoihin.

Laaksossa on hauskoja aktiviteetteja jokaiselle ikäkaudelle. Ohjelmasta löytyy kaikkea pihapeleistä omien vahvuuksien pohdintaan, leikeistä kankaanpintaan ja paraurheilusta ilmastomuutoksen torjumiseen. Tylsää siellä ei siis varmasti tule.

Tätä painottaa myös laaksopäällikkö Anne Taljavaara-Gore. "Halusimme tehdä ohjelmasta kaikille ikäkausille sopivaa ja kiinnostavaa. Siitä olemmekin saaneet paljon kiitosta. Halusimme myös näyttää, että tärkeistä aiheista kuten globaalikasvatuksesta voi kyllä keksiä hauskojakin aktiviteetteja," hän kertoo.

Ilveksellä on kuitenkin myös kolme muuta ohjelmalaaksoa. Mikä siis erottaa Biipiin muista? Taljavaara-Gorelle vastaus on selvä. "Meillä on käytetty paljon mielikuvitusta laaksoa rakennettaessa. Laakso on myös yksi ainoista, jossa pääsee oikeasti tutustumaan itseensä. Täällä on selkeästi partioaatteet esillä, mutta sitäkin tasapainotetaan hauskoilla peleillä ja tekemisellä," hän vastaa.

Mutta mitä mieltä laaksosta olivat siellä oikeasti käyneet partiolaiset? Kysyin laakson käyneeltä seikkailijalta, Lindalta, että mikä laaksossa oli parasta. "Parasta oli oman vahvuusmerkin tekeminen," Linda vastaa saman tien.